

Preporoči Josip!

Na gotova pism - 1/2 12. je - pozna mo
na duhov. - Ke ipi tih me steni, si
ur je ve tih. Luce medo gori jaz pa sedim
in pisme primizi. - Pravno sem shodno
"Ljubljanska". Oprost, e je slabo, kaj ves de
ne znam Bog ne kaj vem pa se manj. Kaj
ve mi je morala omogočiti domisljaja,
če se hje ne vjema zistino pa popravi e
to hje misli o hme ali nemne pa jih
presitaj. Posim pa da mi napravis svoje
opazke da bom drugic bolj vedela kakoin
kaj. - Kaj se mi menda ne boš smejala
nopravim kakor znam in ve moje znanje
daj mi vedno pa mčenege prosa kakor ve

— Kaj neki ti udaj počnes - pis goto-
vo. Morda se ti niti ne sanja, da jaz be-
dim in mislim na te. - Jaz sploh zdaj
ni drugoga ne mislim ko zdej na te. Tsi
je prav shobelo me je, kako bom noprav-
dila tisto nalogo, ko misli vedno le k tebi
pilijo.

Kaj pa ti. - se včasih spominis na Zofko
na tisto veliko nemno Zofko ki te ima
pa vendar. Kako neizrečeno rada, vna se
včasih kar jri čez to, ker se mi vakein delu
na potu in v pisovni doma in v cerkvi
misli preje le o hdi tebe.

Ti in vedno ti! Jaz nek nepopisem
ent pol radost pol bol me presinja s tako
pilo, da moram včasih prav globoko v

svca vzdihnuti obungoče kar mislim, da
me bo zadržalo.

Tu potem večer! - Vsi to nimate, ti
mi moreš kar naprej povedati, da in
ta večer se počelom, ta in ta večer
me pa ne bo obungoče ti enkrat se
pripominim.

Čez dan je že se trlo kaj vsaj nekrom
nismo muslimi na teta oblacih
pstitih postonem ti tako nemirna, da
nistem že nobeno delo kar vedno gledam
na vno in zdi se mi ho, da se kajalci
malotič počasneje premikajo, da se pos
mehnijejo mojim potupestjivosti.

Polasti se me tako breperenje, da sho
vohomaj dlu... ali pride se vpraskan

potem pa pravim: kaj mora priti
mora mora čisti holo si želim vi.
Ati ga: Tu potem grem res, ne mi sre
pice - pa zastoni se morem ti povedati
koma pobitost se me polasti, grem pa
nič ne vem kaj in kako, pot se mi prav
brezkomna in domov ti pridem res vsa
zinnčena taka, da se komaj vzgim po
trouar. - To ne more iti tako naprej, si
per ne vem kaj bo zmeroj, ne manjha
doeti da zbolim paue razbrujenosti.

Prosim te dnarji Josip, kaj ne raj boš
mi povedal, kajaj moreš in hočes priti,
da se ne vzrušimigam. - Prosi? -

Za Boga, vsaj res ne vem kaj je z me.
moj. Najraje bi bila sama cel dan, da bi

morgla vedno nemoteno misli na te.
Košik mi doma pripovedujejo kaj, pos-
lušam jih a slisim ne in h koncu mislim
nem o tem se mi je pripovedovalo.

Zadnje si ti dejal: "Kaj bo iz tega?" - Jaz ne
nem, jaz ne premišljam o tem, jaz vem le
to, da te ljubim bolj, vse na petin, da si mi
ti vse, da mi brez tebe ni živet.

Ljubi me, slisaj ljubi me moras me
ljubiti! - Prej suntu mela rade a vol kar
si mi povedal, da sem ti obravnja, odhar so
tvoj ustnice dotaknile s mojimi ljubim
se ljubim se iz vse duše, iz dna srca ljubim te
hočimor je človekemu bitju ljubiti in goče.

Kaj me briga kaj bo samo, da me ljubis
ti, da mi žest ostaneš ti, za drugo mi ni
mar. Kaj pa vpraša ljubezem kaj in kaj
kaj vpraša pomeš in razum, ne vpraša
nič, ne misli nič, samo ljubi, ljubi hoči
hor more.

Oprost, da ti pisem tako, morde ni prav,
da ti pisem to, morde ni lepo od deke.
Da, da pise tako kakor pisem jaz - oprost
mi! Jaz ne morem drugače! - Glej, hote
la sem napisati samo par besed radi, ljubi-
ljanice a sedaj pisem dalje in dalje in pisala
bi, dok, da mi oči same padajo sluzi.

Bodi mi vse, prijatelj, brat, ljubimec.
Kar nek svet čut me je presinjat ho si me
poljubil prvkrat ho wa se torn v luni.
nem svitn obljubljanici pobratila.

Oroča je hotela, da se ljubiva, ljubiva

esudaj. Navdušijeva eden drugega za
vse lepo in dobro. Govoriva se svetujo
si bodiva si eden drugemu vse. Naji-
na ljubezen je čista sveta v njej božje
zajemala tolažbo, v njej moč. - Naj
mama mari svet z svojimi navadob-
nimi nazori, naj boji, da ni ideolog,
morda veša, da po da je lepo brepeneti po
njih.

Ve misli, a jo novodno govorim sa-
me pravo in stvari, da mi iste zgodos-
tvojo. Ojar imama misli, čiste le poveta-
si praviti jih ve znam. Naj vem slaba
sin, polno napok in mam, a izpijeme
nisiu. -

Toda hodi. Dveji ga, mami, roki.
mi pesa - naj se dam pisem - in luc
tudi že pojema. Dva je navno bila 3/4 nal
- Naj hontam. - Ti spis, naj ti Bog da
sen toket in pesa.

V duhu te iskreno poljubljam. pre-
bruci Josip moj! - Sjubi tudi ti mene. Ma-
mor ljubi tebe

vesno tvoja

anija

Ljubko moj!

66 2/4 maj v junij 18. 19. 97